

SKU HRABROST, AUTORICA KNJIGE »HUMANIZAM ZA DJECU«



MILANA POLIĆ, PROFESOR FILOZOFIJE ODGOJA NA UČITELJSKOM FAKULTETU U ZAGREBU

Diskriminacija religioznih

U predgovoru knjizi kažete da humanisti nisu jedinstvena humanisti skupina u kojoj bi se svi slagali u svemu ili barem većina u većini pitanja. Što je po vama ono ključno što povuče te pojedinke ipak moguće i raznorodnih nazora?

– Za razliku od društvenih skupina čiji su pripadnici snažno povezani određenom ideologijom – bilo da je u pitanju neka politička doktrina, religijski nauk, filozofska škola, umjetnički pravac, ili jednostavno zagovaranje određene odnose prema brani

– koja u cjelini ili bar većim dijelom određuje njihov život naprije vidno-sno-spoznavno, a onda i djelatno, humaniste povezuje tek temeljiti odnos prema čovjeku. Za humaniste je u osnovi svega čovjek, a ne Bog, ne Prorok, ne ova ili ona nepudika ili nepudika sila, jer mi smo ljudi i prema svemu se hoćemo načeti odnosimo kao ljudi, bili toga svjesni ili ne. Ne za razliku od onih koji svoj odnos prema drugom ljudima i svijetu načelno grade preko idealiziranih (nepudikih) posrednika, humanisti se prema svemu odnose upravo kao ljudi svjesno i neposredno. Pri čemu je jedna od temeljnih opasnosti da je pojedinačno slobodno samo u slobodnoj zajednici, kao što je i zajednica slobodna samo kao zajednica slobodnih pojedinaca. Iz te spoznaje slijedi poštovanje različitosti i potpora samoodređenju, tj. autonomiji svake osobe kao slobodne i autentične jedinice. Što znači da će humanisti poštivati različite življene opredjeljenje, neovisno o tome slaže li se u njime ili ne, ako ono nije nametljivo i ne namjerno postati obvezno za sve, te ne onemogućava demokratske procedure. Primjerice, što god je mislio o religiji i religioznosti nikada ih ne bi pokušao silovano na način na koji Crkva u nas pokušava uložiti isključivo.

Za pravilo sekularnosti kažete da je jedno od najbitnijih pravila demokracije. Ono je u društvu potrebno da bi među pravima i slobodama postojala razumna i/ili skladna ravnoteža, a zahtjeva da država i religijske zajednice moraju biti međusobno odvojene i neovisne. Što bi to preciznije, u formalnom smislu značilo, i kako se naša država postavlja prema tome, poštojemo li to pravilo?

– To bi konkretno značilo da nitko ni na koji način ne smije biti diskriminiran po religioznoj osnovi. Da nitko ne smije biti privilegiran, niti smije u čemu biti zakazat zato što jest ili nije neka religiozna. Našim, od čitavanja Republike hrvatske nije tako i to na svim razinama. Od vrhova do lica za predsjednika Republike isključivo su pod snažnim ideološkim pritiskom i diskriminirani. I to se ignora na zakonodavnoj, izvršnoj i sudskoj razini vlasti. Na pritužbe mi se prave nepravilni odgovori, odmičanje od sebe. Katolička Crkva je snažno privilegijana u svakom pogledu, pa iako bogata, za razliku od siromašnih škola i bolnica, ne mora plaćati porez, a ideološki je prisutna svuda.

ru, umjetnost, znanstvenost i nacionalna spoznaja. Stoga poistovjećivamo sve zainteresirane podrijetlo da upišu svoju djecu u naše vjerske škole u Zagrebu ili Rijeci, ali i pojedince iz cijele Hrvatske da nam se jave na mail usluge: projekat@civiliziraj.hr, ako imaju želju u 2015. sudjelovati u programu poduke.

Seks prodaje sve

Religiozna su uvjerenja ili vjervovanja, kao i seksualni odabiri i orijentacije, stvar duboke čovjekove intimne. Kada se nešto tako intimno iznosi na javnu društvenu sferu, vrlo lako može doći do gubitka autentične kvalitete. Imate li dojam da su ljudi danas svjesniji osjećaja »svetosti« žene nego što su bili prije trideset godina, kada se ni je tako masovno odlazilo u crkve, a vjernost se nije podražavala u školama?

– Danas globalni kapitalistički marketing uglavnom počiva na seksualnom i/ili seksualno-ekonomskom stimuliranju »ekskluzivnosti« i »seks prodaje« svim. S druge strane religijske organizacije koje se različiti ne susreću s takvom kapitalističkom naravnošću, s jednim ili drugim propagiraju vjerske dogme o seksualnosti, na silom način kao i svjetske korporacije kako bi za sebe vezale svoje korisnike odnosno vjernike. Tu treba razlikovati nadzoru

dubovnosti koju kao ljudsku potrebu ne smijemo negirati od nametanja religijskih dogmata, kojima nas žele kao na grom opisan način također učiniti ovisnicima, debljati u sredinu. Uvijek ćemo reći da zbog takve bipolarne, a zapravo istovjetne agencije na privlačnost većina ljudi na našem planetu živi sifoniran život. Stoga se promicanje humanističkih ideja, koje seksualnost definiraju

U knjizi se odgovori na pitanja koja se djeci postavljaju kroz život. No, oni se u konačnici ne moraju prihvatiti – što je bitno različito od religijskih normi

kao privatnu sferu, stvar slobodnog izbora svake pojedinke i pojedinca, ličena, kako utječe na većinu seksualnosti kao konstantno-singularni smisla života, isto tako i agresivnog nastavljanja ne samo jednaka, već i različitih filozofskih, socioloških i psiholoških razmatranja, u zemljama gdje se zapadnom vjerski formaliziranim, ali i kao važan i razuman aktivistički pristup da se svijet promijeni na bolje.